मा सुकृतां यत्र लोकाः" इति। हे 'जुङ्', 'देवयानान्' देवानां गमनयोग्यान्,'पथः' मार्गान्,'आरोह',ये 'महर्षयः'। 'पुराणाः' अनादिसिद्धा वसिष्ठादयः, ते 'प्रथमजाः' अस्मत्तः पूर्व्वजाः, 'यत्र' येषु कर्म्मानुष्ठानमार्गेषु, वर्त्तन्ते तानारोहेति पूर्व्वान्वयः। 'हिरण्यपक्षा' हितरमणीयपार्श्वा, 'अजिरा' होमस्थाने गमनशीला, 'सम्भृताङ्गा' सम्पूर्णावयवा, ईदृशी त्वं 'सुकृतां' पुण्यवतां, 'लोकः' भोगभूमयः, 'यत्र', सन्ति, तत्र 'मां', 'वहासि' प्रापय॥

(१४) अथ साद्यमानाया उपभृतोनुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "अवाहं वाध उपभृता सपत्नान्। जातान् भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः। दोहै यज्ञꣳ सुदुघामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे मत्सपत्नाः" इति। 'अहम्', अनया 'उपभृता', 'सपत्नान्', 'अवबाधे' विनाशयामि, जातानित्यादि पूर्व्ववत्। 'सुदुघां' सुष्ठुदोहनयोग्यां, 'धेनुमिव', 'यज्ञं', अहं 'दोहै' यज्ञसाधनभूताया उपभृतो दोहनं करवाणि, तज्जन्यं फलं सम्पादयामि इत्यर्थः। ततोऽहमितरेषु यजमानेषु 'उत्तरः' उत्कृष्टः, 'भूयासं'। 'मत्सपत्नाः', 'अधरे' निष्कृष्टाः, सन्तु॥

(१५) अथ साद्यमानाया ध्रुवाया अनुमन्त्रणे मन्त्रमाह। "यो मे वाचा मनसा दुर्म्मरायुः। हृदारातीयादभिदासदग्ने॥ ९॥ इदमस्य चित्तमधरं ध्रुवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे मत्सपत्नाः" इति। 'यः' शत्रुः, 'वाचा', 'मनसा',